

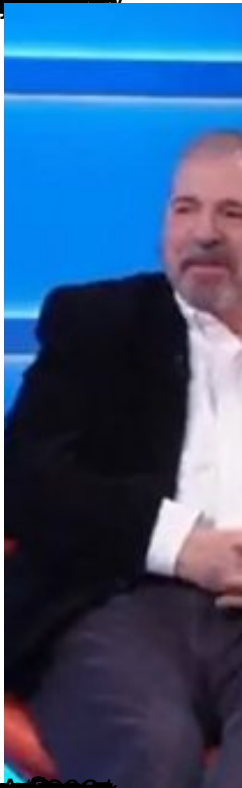
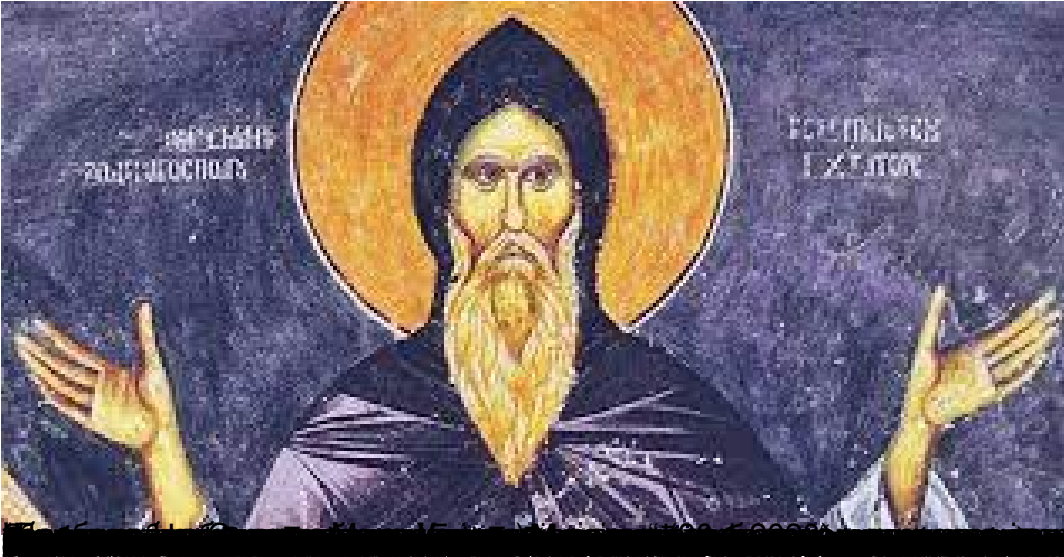

Из српског духовног наслеђа, од 1945. до 1990, потпуно изопштени Драгиша Васић је, у књизи „Карактер и менталитет једног поколења“, још 1919, одмах после Великог рата, писао да „једино Срби, као сељачки народ, никада никоме нису давали више него што заслужује, ни мање него што му је припадало“.

„Иако (српски народ) није дивинизирао ни цара Душана, ни Обилића, ни Карађорђа, његова захвалност није била ништа мања него што ју је дуговао кнезу Лазару, краљу Милану или Путнику. И Степа и Мишић нису његови полубогови нити идоли, али су његови очеви. Његови светитељи, то су просветитељи; то је Растко Немањић и његов отац, и Стеван Дечански, и сви други који су подизали школе, манастире и болнице... Он (српски народ) је дивинизирао (једино) Растка Немањића, оног узвишеног човека који се беше одрекао позитивне, примамљиве, пуне чари привилегије, да би стао пред несигурним, пред незахвалним, пред разочарењем и пред особитим напором; онога који је, пошто је жртвовао једно завидно место које му је обезбеђивало краљевски живот, пристао да се жртвује за све ради њихова добра. Тога човека који је у живот ступио не да завађа него да мири, он је уздигао на пиједестал божанства; тога пастир-Саву, чијем се снажном и великом духу, можда, једино има захвалити што се његова браћа, која беху укрстила властољубиве мачеве, измирише...“ – речи су човека који ће започети јавни живот као републиканац у Краљевини СХС, а окончати физички, незнано где и незнано како, повлачећи се, ка Италији и Аустрији, са трупама Југословенске краљевске војске у отаџбини, у пролеће 1945. године.

Овоземаљски немири и сеобе Симеона Мироточивог

Пише: Цвијетин Миливојевић
среда, 09 фебруар 2022 08:48

Овоземаљски немири и сеобе Симеона Мироточивог

Пише: Цвијетин Миливојевић
среда, 09 фебруар 2022 08:48

Овоземаљски немири и сеобе Симеона Мироточивог

Пише: Цвијетин Миливојевић
среда, 09 фебруар 2022 08:48

<http://cvijetn.milivojevic.blogspot.com>